

VRAGEN

door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 116 van het Reglement van Orde, en de daarop door de Regering schriftelijk gegeven antwoorden

355. VRAGEN van de heer **Kieft** (A.R.P.) in verband met de vordering door inspecties van 's rijks belastingen van 3 pct. premieafdracht over het loon van in het bedrijf voor de ouder(s) meewerkende kinderen. (Ingezonden 19 december 1963.)

1. Is de Staatssecretaris bekend met het feit, dat meerdere inspecties van 's rijks belastingen over 1963, ingevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden, 3 pct. premieafdracht vorderen over het loon van in het bedrijf voor de ouder(s) meewerkende kinderen, niettegenstaande raden van arbeid hebben verklaard, dat voor deze kinderen geen recht op kinderbijslag bestaat?

2. Acht de Staatssecretaris het juist, dat in deze gevallen wel premie wordt geheven, terwijl kinderbijslag niet kan worden genoten?

3. Indien de beide vorige vragen respectievelijk bevestigend en ontkennend worden beantwoord, is de Staatssecretaris dan bereid de ten onrechte geheven premie terug te doen betalen?

ANTWOORD van de heer **Van den Berge**, Staatssecretaris van Financiën. (Ingezonden 26 juni 1964.) (Zie ook *Aanhangsel* Tweede Kamer, zitting 1963—1964, blz. 149 herdruk).

1. Het is de ondergetekende bekend, dat de inspecteurs der belastingen ingevolge de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden (K.W.L.) premieafdracht vorderen over het loon van in het bedrijf van de ouder(s) meewerkende kinderen. Zulks geschiedt evenwel uitsluitend indien de arbeidsverhouding als dienstbetrekking in de zin van het Besluit op de Loonbelasting 1940 moet worden aangemerkt, hetgeen, zoals ook blijkt uit de rechtspraak van de belastingkamers van de gerechtshoven, van geval tot geval moet worden beoordeeld. Zijn de belanghebbenden anders dan de inspecteur van mening, dat de arbeidsverhouding niet als dienstbetrekking in die zin kan worden beschouwd, dan kunnen zij daartegen de in de wet voorziene rechtsmiddelen aanwenden.

Het is de ondergetekende eveneens bekend dat de uitbetalende instanties, t.w. de Raden van Arbeid, zich richtende naar de voor de sociale werknemersverzekeringen vanouds geldende rechtspraak, in een aantal gevallen, in afwijking van het door de belastingdienst voor de premieheffing ingenomen standpunt, de arbeidsverhouding tussen ouder en kind niet als dienstbetrekking hebben aangemerkt en mitsdien het kind geen recht op uitkering van kinderbijslag hebben toegekend.

2. De ondergetekende heeft inmiddels kennis genomen van de op 10 juni 1964 door de Vereniging van Raden van Arbeid onder nummer 102 tot de Raden van Arbeid gerichte circulaire, waarin deze raden worden uitgenodigd met betrekking tot de uitkering van kinderbijslag ten aanzien van de vraag of het kind arbeider is in de zin van de K.W.L. het oordeel van de belastingdienst ter zake te volgen en in de gevallen waarin in het verleden in afwijking van deze richtlijn kinderbijslag werd geweigerd, alsnog kinderbijslag toe te kennen. De situatie dat van het loon van het kind wel premie wordt geheven, doch geen kinderbijslag kan worden genoten, kan derhalve niet meer voorkomen.

3. In verband met het antwoord op vraag 2 behoeft deze vraag geen beantwoording.

356. VRAGEN van de heer **P. Voogd** (B.P.) in verband met het bezoek van de Minister aan Nederlandse emigranten en de wenselijkheid van een overeenkomst met Frankrijk betreffende de positie van aldaar gevestigde Nederlandse boeren. (Ingezonden 10 juni 1964.)

1. Is de Minister bereid nu, na zijn bezoek aan de Nederlandse emigranten, verslag aan de Kamer uit te brengen over zijn bevindingen? Kan hij de Kamer een juist beeld geven over het wel of niet slagen van deze mensen?

2. Is de Minister bereid eraan mede te werken, dat de Nederlandse Regering met de Franse Regering een overeenkomst tekent, zoals de Belgische, Duitse, Spaanse en Italiaanse Regeringen dit gedaan hebben, waardoor hun geëmigreerde boeren niet zo gemakkelijk van hun boerderijen worden verdreven.

ANTWOORD van de heer **Veldkamp**, Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. (Ingezonden 26 juni 1964.)

1. De ondergetekende is gaarne bereid aan de Kamer verslag uit te brengen van de bij zijn bezoek aan enkele immigratielanden opgedane bevindingen.

De Voorzitter van de vaste Commissie voor Sociale Zaken en Volksgezondheid heeft hem verzocht daartoe op een nog nader te bepalen tijdstip in de commissie een uiteenzetting te geven over de huidige situatie op het terrein van de emigratie en daarbij zijn hiervoren bedoelde bevindingen te betrekken, die uiteraard ook het wel of niet slagen van de geëmigreerden betreffen.

2. Het is de ondergetekende niet gebleken, dat Nederlandse naar Frankrijk geëmigreerde boeren zijn of gemakkelijk kunnen worden verdreven van hun boerderijen. Ter zake van de rechtspositie dezer geëmigreerde boeren zij nog het volgende vermeld. Ingevolge een in 1949 plaatsgevonden notawisseling tussen de Nederlandse en Franse regeringen verkeren de Nederlandse boeren en landarbeiders in Frankrijk op het stuk van vestiging reeds in een positie van meestbegünstiging. In het licht hiervan is in 1954 de Franse pachtwetgeving, het zgn. Statut de Fermage, op Nederlandse boeren van toepassing verklaard. De Franse regering heeft slechts het recht van vóórkoop, hetwelk de pachter toestaat tegen een arbitrair vastgestelde prijs bij voorrang te kopen, aan haar eigen onderdanen voorbehouden. (Zie *Tractatenbladen* van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargangen 1953, nr. 19, 1954, nr. 70 en 1955, nr. 133).

Overigens mag worden verwacht, dat de ontwikkeling in E.E.G.-verband ertoe zal leiden, dat evenbedoeld verschil in behandeling van de eigen onderdanen ten opzichte van die der lid-staten spoedig tot het verleden zal gaan behoren.

Aangezien de Nederlandse boeren niet in een ongunstiger positie verkeren dan de uit andere landen naar Frankrijk geëmigreerde landbouwers bestaat er onder de gegeven omstandigheden geen voldoende aanleiding, ten einde de totstandkoming te bevorderen van een overeenkomst als in de vraag bedoeld, in nader overleg te treden met de Franse regering.

357. VRAGEN van de heer **Elfferich** (A.R.P.) betreffende het vraagstuk van de z.g. sloopauto's. (Ingezonden 25 mei 1964.)

1. Zijn de bewindslieden niet van mening, dat door de sterke toename van het aantal auto's, het vraagstuk van de z.g. sloopauto's van jaar tot jaar ernstiger vormen gaat aannemen, tengevolge waarvan steeds meer terreinen, gelegen aan de openbare weg, t.b.v. dergelijke wrakken worden benut?